

jest-li k tomu na základě obligačního poměru mezi ní a žalovanými oprávněna, a tu jest přisvědčiti žalovaným, že takového poměru tu není. Z toho, že Marta S-ová prodala žalobkyni dům se vším příslušenstvím a právy v těch mezích a hranicích, jak jej dosud držela a užívala neb držeti a užívatí oprávněna byla, ani z toho, že Marta S-ová ručila, že na nemovitosti neváznou jiné dluhy než ve smlouvě uvedené, nelze dovoditi závazek žalovaných k depuraci převodního poplatku proti žalobkyni. Soud prvé stolice tento závazek žalovaných a nárok žalobkyně ani blíže neodůvodňuje, takže lze jen předpokládati, že byl veden právním názorem, že Marta S-ová postoupila i nárok na depuraci dluhů, k níž se proti ní žalovaní zavázali. Ustanovení o převodu domu se všemi právy netýká se však jiných práv než práv s užíváním domu spojených, nikoliv, jak správně praví žalovaná strana, práv osobních, za něž nárok na depuraci jest pokládati; jinaký výklad smlouva nepřipouští, zejména ana otázka, zda a jak dalece Marta S-ová je povinna k depuraci, upravena je v odst. III. smlouvy ze dne 23. května 1928, a to jen mezi S-ovou a žalobkyní. Proti žalovaným není žalobkyně v žádném jiném poměru, než že po zákonu ručí vlastním jměním za jejich, tedy cizí dluh, což však ji ještě neopravňuje požadovati na žalovaných jako osobních dlužníků, by dluh zaplatili a dům depurovali. O takovémto závazku by bylo lze mluvit, kdyby tu byl smluvní závazek, že však takového závazku tu není, bylo již doličeno.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolání opřenému o dovolací důvod § 503 č. 4 c. ř. s. nelze přiznati oprávnění, neboť odvolací soud posoudil věc po stránce právní správně a vývody dovolání nejsou způsobilé vyvrátiti správné důvody napadeného rozsudku, na něž se odkazuje. Aktivně žalobkyně ovšem jest oprávněna žalovati, ale správně usoudil odvolací soud, že žalovaní nejsou pasivně legitimováni, poněvadž žalobkyně nemá proti nim nárok na depuraci poplatku na jejím domě váznoucího. Mylný jest náhled dovolatelky, že její právo na depuraci jest právem věcným. Žalobkyně sice ručí věcně dle § 72 popl. zák. za převodní poplatek, avšak proti žalovaným sama nemá nárok věcný na výmaz poplatku, jak správně vyložil odvolací soud.

Čís. 12772.

Úřadovny Všeobecného pensijního ústavu mohou vystupovati v exekčním řízení za účelem vymáhání pojistného, ovšem nikoliv jako samostatné právní osoby, nýbrž jako orgány Všeobecného pensijního ústavu. Nevadí však, je-li v záhlaví exekčního návrhu uvedena jako vymáhající věřitelka úřadovna a je-li i v návrhu žádáno, by exekuce byla povolena pro úřadovnu.

Návrhu »Úřadovny A. Všeobecného pensijního ústavu v Brně«, by byla ku vydobytí pojistného povolena exekuce, soud první stolice vyhověl. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a odmítl návrh na povolení exekuce. Důvody: Podle § 74 zák. čís. 26/29 jest právnickou osobou Všeobecný pensijní ústav v Praze, nikoli však jeho úřadovny, které jen obstarávají věci pensijních ústavů jim svěřené jeho jménem (§ 84 cit. zák.). Návrh na povolení exekuce podala »Úřadovna A. Všeobecného pensijního ústavu v Brně« vlastním jménem, nikoli tedy právní podmět, nýbrž orgán povoláný jen k jeho zastupování, který v exekučním řízení nemůže vystupovati samostatně jako strana (§ 1 c. ř. s., § 78 ex. ř.). Napadené usnesení bylo proto zrušeno jako zmatečné a návrh na povolení exekuce odmítnut.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by o rekursu znovu rozhodl, odezíraje od důvodu, ze kterého zrušil usnesení soudu první stolice a návrh na povolení exekuce odmítl.

Důvody:

Podle § 84 písm. d) zákona ze dne 21. února 1929 čís. 26 sb. z. a n. přísluší úřadovnám Všeobecného pensijního ústavu mezi jiným také »předpisovati, vybírat a vymáhati pojistné«. Z toho plyne, že mohou vystupovati v exekučním řízení za účelem vymáhání pojistného, ovšem nikoli jako samostatné právní osoby, nýbrž jako orgán Všeobecného pensijního ústavu. Třebaže v záhlaví exekučního návrhu uvedena je jako vymáhající strana Úřadovna A. Všeobecného pensijního ústavu a třebaže i v návrhu je žádáno, aby byl povolen vklad zástavního práva pro vykonatelnou pohledávku vymáhající strany, nemůže býti pochybnosti o tom, že tu Úřadovna vystupuje jen jménem pensijního ústavu ve smyslu uvedeného již místa zákona a nikoli jménem svým vlastním. Není to o sobě dostatečným důvodem k odmítnutí exekučního návrhu, protože i soud první stolice i soud rekursní mohl přes to vydati usnesení, které by bylo vyhovovalo předpisům zákona a stavu věci. V této příčině lze poukázati k důvodům rozhodnutí čís. 3659 sb. a to jmenovitě v tomto případě, kde jde o vymáhání pojistného soudní exekucí. Jinak ovšem bylo by věc posuzovati v řízení sporném a jmenovitě tam, kde by žaloba směřovala proti pensijnímu ústavu, případně jeho úřadovně (čís. 7334, 11239 sb. n. s.).

Čís. 12773.

V případech uvedených v zákonech o stavebním ruchu, zejména i v zákonu ze dne 28. března 1928 čís. 43 sb. z. a n. a v prováděcím nařízení ze dne 17. července 1928 čís. 121 sb. z. a n. není k zastupování státu povoláno ministerstvo sociální péče, nýbrž výlučně finanční prokuratura.

(Rozh. ze dne 2. září 1933, R II 190/33/1.)